

Anita Magowska

Od redaktora

Acta Medicorum Polonorum 5/1, 3

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redaktora

Zgodnie z pierwotnymi założeniami, czasopismo „Acta Medicorum Polonorum” miało służyć rehabilitacji biografistyki historyczno-medycznej, broniąc ją przed pochopnym negliżowaniem. Punktem wyjścia było przeświadczenie, że biografistyka jest atrakcyjną czytelnczo i niezbędną dla wyjaśniania lub reinterpretacji dziejów pojęć medycznych, ewolucji opieki zdrowotnej, rozwoju nauk medycznych etc. formą pracy naukowej. Doświadczenia pięciu lat wydawania czasopisma wykazały jednak, że profil ten jest zbyt wąski, a zawężanie problematyki historyczno-medycznej do biografistyki w praktyce bywa dosyć sztuczne. Z jednej strony, zdarza się, że granica między artykułem poświęconym działalności naukowej jednego tylko człowieka, a artykułem odtwarzającym okoliczności wyodrębnienia nowej dyscypliny klinicznej jest trudna do określenia. Z drugiej, skoro biografie są pomocne w rozpoznawaniu procesów makrospołecznych, trudno jest zrezygnować z syntez historycznych. Na łamach czasopisma zmiany dokonywały się stopniowo.

Po pięciu latach ważnym nurtem tematycznym „Acta Medicorum Polonorum” pozostają losy lekarzy oraz przedstawicieli innych zawodów medycznych, zwłaszcza związanych z ziemią polską poprzez miejsce urodzenia lub pracy. Niekwestionowanym walorem poznawczym tak szeroko pojmowanej biografistyki jest dostarczanie wiedzy m.in. o złożonych związkach między szpitalnictwem polskim a niemieckim.

W profilu czasopisma mieszczą się nadal artykuły biograficzne, wspomnienia o wybitnych przedstawicielach zawodów medycznych, publikowane po raz pierwszy korespondencje, dzienniki i pamiętniki lekarzy, a ponadto dzieje teorii i praktyki medycyny w ciągu ostatnich dwustu lat. W tym kontekście warto zauważyć, że biała plama w polskiej literaturze naukowej stanowi postęp medycznych nauk podstawowych i klinicznych w XX wieku. Jest to trudna problematyka, ponieważ wymaga posługiwania się specjalistyczną terminologią naukową, ale jej podjęcie jest nieodzowne dla przyszłych badań nad ewolucją myśli i praktyki medycznej w obecnym stuleciu. Dla takich prac łamy „Acta Medicorum Polonorum” pozostają otwarte.

Anita Magowska